

Háromszáz felszólamlás a rosszul összeállított választói névjegyzék ellen

Körülfekintés nélkül igen sok választót töröltek a névjegyzékből

(A Délmagyarország munkatársától.) A központi választmány csütörtökön délben ülést tart, hogy letárgyalja a szegedi képviselőválasztók ideiglenes névjegyzéke ellen benyújtott felszólamlásokat, valamint a felszólamlások ellen beadott észrevételeket.

Az ideiglenes névjegyzék ellen — dr. Tóth Béla polgármesterhelyettes től nyert értesülésünk szerint — szokatlanul sok felszólamlást nyújtottak be. A felszólamlók legnagyobb része a névjegyzékből történt kihagyása miatt emel panaszt. A névjegyzék összeállítása ugyanis nem történt a legnagyobb körültekintéssel és mindenkit töröltek a névjegyzékből, akinek bármelyik személyi adata nem volt teljesen világos. A névjegyzék összeállításával megbízott szervek ugyanis — a panaszok szerint — nem arra törekedtek, hogy a vitás választói jogosultságot tisztázzák és az ér-

dekel választót megkímélik attól a fáradtságtól, amivel jogosultságának utólagos elismertetése jár, hanem úgy oldották meg a kérdést, hogy nevét egyszerűen kihagyták a névjegyzék-tervezetből. Az így kihagyott választók száma többszázra rúg. Természetesen sokan vannak olyanok, akik nem jártak utána a dolognak, nem is értesültek törlésükről és így nem is nyújtottak be felszólamlást a névjegyzéktervezet ellen. A benyújtott felszólamlások és az észrevételek száma közel jár a háromszázhoz, tehát a központi választmány-nak elég sok dolga lesz a panaszok elbírálásával.

Lehetséges, hogy a központi választmány egy nap alatt nem is tudja letárgyalni az egész panasztömeget, esetleg szükség lesz a csütörtöki ülés folytatására.

AZ OLIMPIAI FÁKLYA, UTJA A RÖSZKEI HATÁRTÓL SZEGEDIG

Megkapó hajnali tömeg-fogadás a horgosi határhídnál — Fényes ünnepség a városháza előtt

„Ez a tűz gyújt, de nem éget, összeforraszt, de nem perzsel; eltűnteti a fajokat és a társadalmak elválasztó korlátokat!”

(A Délmagyarország munkatársától.) Oltártűz égett, lángoló fáklyák lobogtak a tikkasztó júliusi melegben. A horgosi határig minden magyar a keddi napon a sportnak áldozott; fogadta az olimpiai lángot, az olimpiai oltárról, ahonnan görög, bulgár és jugoszláv sportolók hozták és adták át a trianoni határon a magyar futónak.

Már a kora hajnali órákban meglátszott Szegeden, hogy a város ünnepségre készül. Az uccákon élénk volt a forgalom, a várost fellobogózták, különösen nagy volt a sürgés-forgás az autóbusszállomáson, ahonnan a déli kerületi fáklyavivők első csoportja elindul a határhoz. Elindult az autóbussz, vitté a futásra kész atlétákat, Szegednek sok dicsőséget szerzett sportolókat. Utjában állandóan

kerékpárosokkal, autókkal

találkozott, akik reggel 5 órakor a határhoz siettek. A nap kibukkant a gyér felhők mögül, amikor az autóbussz letette az első futót. Mire a kocsi a határhoz ért, már csak egy atléta, dr. Hernádi Mihály ült az autóbusszban, neki kellett átvenni a fáklyát a jugoszlávok utolsó futójától. Festői képet nyújtott az ezrekre menő tömeg, amely a jugoszláv-magyar határon szorongott; legalább ötezen voltak kíváncsiak a fáklya ünnepélyes átadására. A tömeg a határhídon foglalt helyet

az olimpiai díszkapu

előtt, amelyet szépen fellobogóztak. Enyhe szél lobogtatta a magyar és az olimpiai zászlót. A másik oldalon, a „hajózható folyó” tulsó partján ugyancsak nagy közönség táborozott a szerb zászló alatt.

6 óra előtt tűnt fel a közvetlen horgosi uton

a jugoszláv staféta utolsó tagja,

Peter Vranics horgosi jegyzőgyakornok, akit zászlós futók kísérték a határig. A filmoperatőrök,

a fényképészek egész légiója vette pergőtűz alá a futók beérkezését és azt a pillanatot, amikor Kosta Petrovics postamérnök, a jugoszláv atlétikai szövetség megbízottja átadta a tüzet dr. Tóth Béla polgármesterhelyettesnek. A fáklyák seregve lobogtak, a magyar zászló összeborult az olimpiai zászlóval, a közönség megilletődve nézte a nagyszerű pillanatot. Amikor az olimpiai láng felcsapott a polgármesterhelyettes fáklyáján, Kosta Petrovics

Jugoszlávia képviselője ezekkel a német szavakkal

bucszott el a tüztől:

— Egien örökké ez a fáklya az örök béke jelöl. Testvér legyen az olimpiai gondolat, amelyet ezek a lángok képviselnek. Tiszta szívből kívánunk minden jót kedves hazájuknak.

És lobogott a fáklya a határon, amelyhez olyan közel volt, hogy a zsarátnokok szerb területre estek. Dolgozott a filmoperatőr, a fényképészek serege és

dr. Tóth Béla polgármesterhelyettes

elmondotta nagyhatástkeltő beszédét.

— A trianoni magyar határ küszöbén — mondotta többek között — a mosolygós magyar nap tettek hevitő melegénél, megindult érzéssel veszem át nemzeti erényekben gazdag szomszédunktól a fáklyát és gyújtom meg azzal a kéréssel,

BELVÁROSI MOZI Szerda, csütörtök
Minden idők legnagyobb filmje!

Hindu siremlék

2 részben, mindkét rész egyszerre
Conrad Veidt, Mia Mai

5, 1/48 és 1/410.

hogy itt az áldott magyar rónán egy pillanatra torpanjon meg a boldog és szabadországok földjén keresztül száguldó olimpiai lángcsokor. Hirdesse ez a fáklya, hogy nincsen más fegyverünk, csak a lelki és testi kulturánk, hirdesse ez a láng a mostoha nemzet drága fiainak sportdicsőségét. Égő vágyunknak legyen szimbóluma ez a fáklya, hogy hirdesse, itt örökké élni fog a nemzeti akarat olimpiai szövétneke. Azt a géniusz ünnepeljük, amely a magyar futók finisének iramát is rajzolgatja. A mi utjainkon induljon el a dicsőséges olimpiai szereplés és az országok földjein száguldó fáklya legyen a magyar győzelem hirdetője.

Előre! volt a polgármesterhelyettes utolsó szava és öt méterre a jugoszláv granicsároktól

felhangzott a Himnusz

a városi énekkar ajkán. Néhány megilletődött arcot lehetett látni a jugoszláv egyenruhák között is. Egy fejkendő anyóka könnyeit morzsolgatta szegényes köntösében. Mellette egy kisfiú érthetetlenül bámult a tulsó oldalra...

A kavics-törmelék országuton elindult az égő fáklyával

Szeged felé

dr. Hernádi Mihály, az aranyjelvényes maratóni futó. Előtte haladt a német filmoperatőrök autója és szinte az egész uton fényképezett. A futó nyomában megindult a kísérő kerékpárosok és autók végeláthatatlan tömege. Közvetlenül a futó mellett haladt az az autóbussz, amely futásának végeztével a sportolót felvette.

A nap tüzelt az országutra, a szántóföldeken ingujra vetkőzött emberek dolgoztak, de megállt a munka, amikor a tömeg elkigyózott az országuton. A kerékpárosok hada rendezetlenül, fegyelmezetlenül ott karikázott az autóbusszok és autók között.

Több baleset is történt

a nagy és rendezetlen tumultusban. Az egyik autó elgázolt egy kerékpárost, szerencsére különösebb baj nem történt. Egy gyalogosnak a lábfején gázolt keresztül a filmoperatőrök autója. Ez is könnyen „megszta” a balesetet.

A futók a kerékpárosok díszkísérete mellett közeledtek Szeged felé láng és füstfelhő között. Az országut porától sokszor alig lehetett látni a futókat, akik a fáklyát féldalra tartva rótták a kilométereket. A nagy óvatosság ellenére mégis történt kisebb baleset; Takó, a tanítóképző kitűnő futója könnyebb égési sebeket szenvedett, mert rosszul adta át a fáklyát utána következő stafétatágnak.

Az olimpiai tűz időelőnyével közeledett Szeged felé: Juhász, a jeles hosszútávúfutó időelőtt adta át a fáklyát, amely a kavargó tömegben lobogott tovább. A kerékpárosokat nem lehetett elterelni az utból; az országuton szolgálatot teljesítő rendőrök tehetetlenek voltak velük szemben, csak a körtöltésen sikerült a kerékpárosok hadát megfékezni.

Szegeden

óriási tömeg fogadta a stafétát. A Petőfi Sándor-uti szakaszon futottak a régi sportemberek: Szekszárdy Boldizsár, Várady Imre és az olimpiai tűz 15 perccel hamarabb érkezett be a Kárász-uccán várakozó Gyertyay-hoz, akinek a fáklyát az oltárhoz kellett vinnie. A rendezőség utasítására kivárták az időt.

Ezalatt az ünneplő közönség elhelyezkedett

a városháza előtt

felállított olimpiai oltár körül. A gyönyörűen feldíszített oltár körül az atléták álltak. Az oltárt, amelyet piros szőnyegen emeltek, dárda, balta, háló, fűrés vete körül és ott hevert egy buzasztag a városháza fellobogóztól erkélye alatt.

A közönség lelkes ünneplése közben, egy negyed 8 órakor futott be a célba Gyertyay és fáklyáját magasra emelve átadta a tüzet

vitéz Imecs György

főispánnak a Himnusz hangjai mellett. A főispán ezután meggyújtotta az oltáron a tüzet és ezeket